

BAR-CAFETERIA

NÚRIA

ENTREPANS

PLATS COMBINATS

PA AMB TOMÀQUET I PERNIL

TAPES VARIADES

FRANKFURT - BIKINI - HAMBURGUESA

CERVESSA DE BARRIL - CERVESSA NEGRA

ESPECIALITAT EN CÒCTELS I BARREGES

Carrer Gaudi,3 Telèfon 85 08 10

43330 RIUDOMS

4

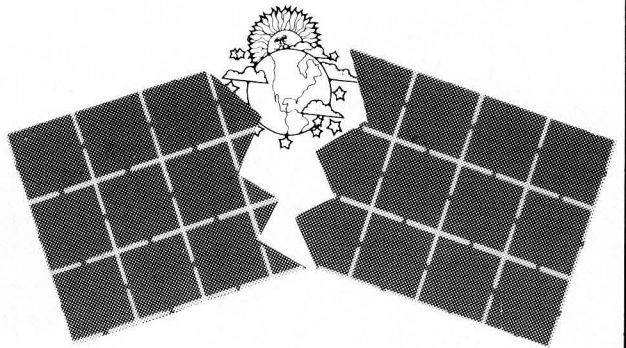
CASC D'ARENAGADES

MURS

Eugeni Perea i Simón

El mur de Berlín ha caigut com les muralles de Jericó, d'una sola embestida i a un sol clam. És bo que s'enderroquin murs, doncs, així, l'aire circula amb llibertat, s'estableixen corrents i l'ambient s'oxigena. Vençuts els elements físics cal superar ara les barreres ideològiques. Es basteixen muralles per a preservar-se de la contaminació exterior, en el ben entès que l'interior serva les essències de la puresa. Se n'han fet sempre, de murs, per raons polítiques, religioses, econòmiques o una barreja de tot plegat. Avui però, quan es parla d'una casa comú, les fronteres o barreres resulten cada cop més absurdes i insostenibles. A més, el capital necessita, cada vegada, mercats més amplis i, al meu entendre, aquesta ha estat la força que ha enderrocat de veres el mur separador dels alemanys.

Dit això, no em sembla pas just ni exacte, com ja s'ha fet, qualificar l'anul·lació del mur com a sinònim de la caiguda de les idees comunistes. Ni el comunisme ha fracassat ni el capitalisme ha triomfat. Només cal veure l'actual situació socio-econòmica americana, màxim exponent del capitalisme, amb greus desequilibris que accentuen cada cop més la barrera entre les classes

socials; o la mateixa Europa neta i polida, nodrint el seu benestar a costa de les zones perifèriques o tercer món. Però d'aquesta situació en diem sistema de llibertats. Llibertats que els països de l'est no reconeixen com a existents. Certament!. Però, ara, caldria fer una llista dels avenços socials que, aquells països immersos en la perestroika, han aconseguit. Entre un sistema o l'altre hi ha un valor fonamental que els legitima o desqualifica a priori i és la preocupació pel benestar de l'home o bé la seva explotació més brutal. És bo, doncs, que nous aires, més frescos, airegin el nostre casc d'arenagades i puguem ensumar més enllà del petit cercle social en què estem replegats.

Enderrocats els murs de la separació, la idea d'una casa comú resulta encara més bella i creïble. Menys utòpica. Conviure sota d'un mateix sostre obliga a articular una sèrie d'obligacions i de responsabilitats i a enriquir-se mutuament.

Quan obrim les finestres ens adonem que són més les similituts que no pas les diferències amb els nostres veïns. Arreu, l'home té nas, boca i cervell, cames i mans. Sabent això, es fan més difícils els totalitarismes, els fanatismes que fan de comparsa a l'únic i vertader llop que es menja caputxes: el capitalisme, singularitzada figura del nostre pessebre comú a la qual sí que li calen murs de contenció.

E.P. I.S.